

FERRAN GARCIA SEVILLA

CAP CAP

Barcelona, 24 Gener 2019

Aquests últims dies, molts de nosaltres hem rebut pel mòbil uns missatges per salvar certes institucions culturals catalanes, concretament la Fundació Miró i el MACBA. ¡Salvar el soldat cultura! Soldat o be/bé?

En la primera no diré res sobre les seves finances ni trajectòria, sobre temes laborals i cadires. Tot apunta a una administració poc rigorosa de l'anterior direcció durant anys i panys, amb una programació anestèsica, lluny del coratge i valentia de Miró. ¡Mira que haver de recuperar, avui en dia, el valor d'un artista modern, té collons la cosa!

Respecte al MACBA, el manifest per salvar la Capella de la Misericòrdia, al meu entendre, planteja un tema més interessant. El manifest sembla més aviat un anunci publicitari, ple de tòpics sobre la cultura. Jo també sóc partidari que la cultura s'ha de protegir, però no sé si tenim una idea diferent de com cultivar-la. Ve a dir que si la Capella es transforma en un CAP, la cultura barcelonina, així en general, perd un espai vital, i que es pot fer el mateix a l'edifici d'en Sert amb la seva ampliació. Doncs bé, jo no voto a la Colau, però em sembla una bona idea que sigui a tots dos emplaçaments, i per diferents motius. Només cal canviar el xip per part de les persones que han signat el manifest, jo mateix inclòs, per fer d'aquest CAP ravalenc un referent mundial, mundialíssim. I això per les següents raons que uneixen totes dues propostes.

¿No hem acceptat, de grat o per força, que una roda de bicicleta i un tamboret és una obra d'art? ¿I un munt de pedres? ¿O les ridícules propostes d'algunes ments "artístiques" i egos adolescents venent nimietats? ¿O les caquetes d'un altre ja més grandet? Doncs si això és així, per part de gurus i escolanets, ¿per què no fer d'un centre mèdic públic una obra d'art? Només cal canviar el xip, canviar el xip i demostrar que els artistes hem après alguna cosa. El centre mèdic funcionaria amb normalitat per part de la Sanitat Pública, amb els seus (im)pacients a les sales d'espera i despatxos, i les seves retallades, i al mateix temps seria tota una obra d'art que tant agraden a ments pietoses i bonistes. Seria tot un èxit.

Estem ja acostumats a veure tsunamis de trivialitats en museus i galeries per tal de fer bullir l'olla de l'espectacle, i tota la seva administració. Aquesta proposta està més a prop d'un bé comú majoritari que de les jibàriques quantitats de visitants de centres culturals a Barna, descomptant el Museu del Barça i algun altre. ¿Quin argument lògic podria sustentar el contrari? ¿Quin *influencer* espiritual a l'ús podria negar-s'hi, quin capitost de la cultura local s'hi oposaria, a part d'aquells defensors d'interessos particulars?

El CAP medico-artístic bicèfal podria tenir obres d'aquells artistes políticament correctes per alegrar els interiors i els moments d'espera. O expos de petit format. Això ofereix una doble avantatge perquè, per una banda, allunyaria els pacients de les pantalles dels seus mòbils per tal de no continuar fent-se malbé la vista i el cervell. I per altra banda, donaria l'oportunitat als artistes a fer *workshops* dels seus treballs a un públic que segurament no ha trepitjat mai un museu. S'enfrontarien a preguntes bàsiques, i dubto si molts d'ells sabrien contestar satisfactòriament, davant de problemes reals dels nostres cossos. Seria una prova de foc per l'anomenat art i artistes, fins i tot per als més bregats. Sortir de la bombolla..., oh là là! S'unirien així, còsmicament, teràpia, bé comú i art, en línia directa, i profètica, amb el lilit d'en Tàpies penjat a l'entrada del museu, allà dalt, sixtinament.

El MACBA podria presumir, davant del món, de tenir a la seva col·lecció una obra d'art única i en directe, nova cada dia, exemplar, emblemàtica, relacionada amb el benestar

del barri i, per extensió, de tota la humanitat. També els *skaters* tindrien ajuda directa en els seus esquinços de turmell i contusions diverses. Ajudarien a sobresaturar més les desbordades urgències.

Per últim, i per arrodonir la proposta, a l'entrada del centre sanitari es podria posar un bust d'algun escultor místic *new age* que es digués CAP.